

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

V RADOSTÍNĚ NAD OSLAVOU A PAVLOVĚ

16. – 23. 11. 2014

Z obsahu:

Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený comics

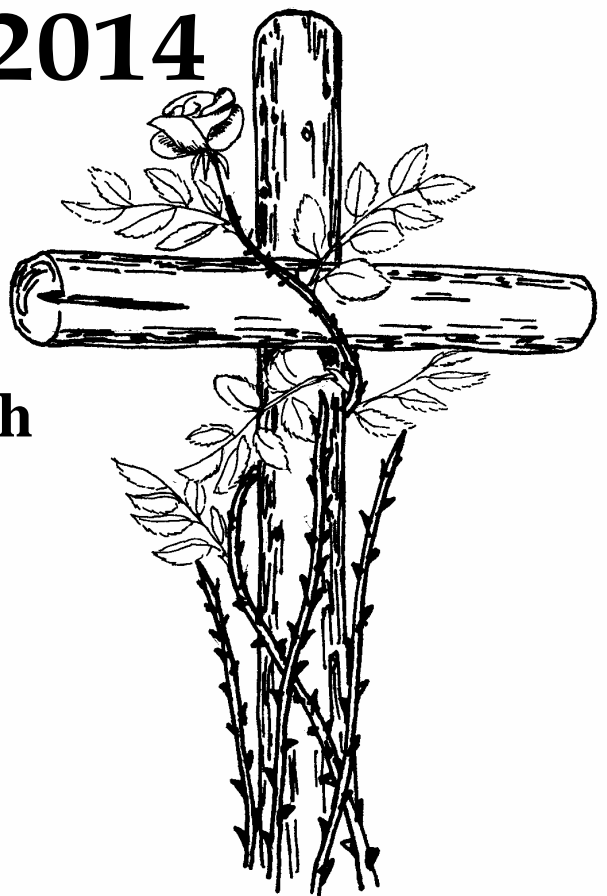
Heslo misií

Žehnání domů

Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život! Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

MISIE 2014

Radostín nad Oslavou

**Neděle
16. 11.**

7:45 – mše svatá
11:00 – mše svatá
14:00 – misijní hra pro děti „Hon za klíči k pokladu“
15:30 – promluva + požehnání

**Pondělí – pátek
17. – 21. 11.**

Pro děti a mládež

7:15 – mše svatá, pak promluva
výstav Nejsvětější Svátosti oltární
17:15 zakončení adorace + promluva o duchovním životě
18:00 – růženec
18:30 – mše svatá + stavovské kázání
po – pro ženy
út – pro muže
st – cca 19:30 KAJÍCÍ PROCESÍ
čt – pro manžele
pá – pro rodiče

16:00 – mše svatá pro děti (na faře)
18:00 – mše svatá pro mládež (na faře)

Zpovídání

čt 7:00 – 11:30; 14:00 – 16:00 pá 22:00 – so 7:15

**Noční adorace
24:00**

**V pátek od 22:00 do soboty 7:15 bude vystavena
Nejsvětější svátost oltární k soukromé adoraci.
mše svatá pro mládež**

Sobota 22. 11.

8:00 – HLAVNÍ MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže

Neděle 23. 11.

7:45 – mše svatá
11:00 – mše svatá

Krásněves

Pondělí – pátek

14:00 – zahájení adorace před Nejsvětější svátostí oltární
15:15 – misijní kázání
15:45 – mše svatá s misijní promluvou

Sobota

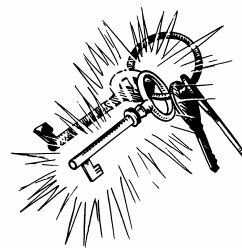
16:00 – MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže

Pavlov

9:30 – mše svatá

14:00 – misijní hra pro děti „Hon za klíči k pokladu“

14:00 – promluva + požehnání

7:15 – mše svatá, pak promluva

výstav Nejsvětější Svátosti oltářní

16:00 zakončení adorace + promluva o duchovním životě

17:00 – růženec

17:30 – mše svatá + stavovské kázání

po – pro ženy

út – pro muže

st – cca 18:30 KAJÍCÍ PROCESÍ

čt – pro manžele

pá – pro rodiče

16:00 – mše svatá pro děti (na faře)

17:00 – mše svatá pro mládež (na faře)

čtvrtek od 14:00

pátek od 22:00 – do 24:00

**V pátek od 22:00 do 24:00 bude vystavena
Nejsvětější svátost oltářní k soukromé adoraci.**

24:00 svátostné požehnání

10:00 – HLAVNÍ MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže

9:30 – mše svatá

Znětínek

14:15 – mše svatá s misijní promluvou

15:15 – misijní kázání

14:00 – MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže

**M
I
S
I
E

2
0
1
4**

Žehnání domů

K misiím patří i žehnání domů a bytů. O co jde? Během misií, a to **od pondělí 10. listopadu od 13.00** kněží navštíví jednotlivé domácnosti a nabídnou požehnání. Pomodlí se žehnací modlitbu za všechny, kdo přebývají v tomto domě (bytě).

Žehnání znamená vyprošování dobra. Následuje pokropení svěcenou vodou. Dále předá potvrzení o žehnání domu. Je vhodné, aby se žehnací modlitby zúčastnili všichni, kdo jsou zrovna doma. V duchu se připojí k modlitbě kněze. Prosí se v ní, aby všichni zde žijící získali požehnání ke konání dobra a překonávali všechno, co je rozděluje a vede ke zlému. Je možné se společně pomodlit základní modlitbu

křesťanů Otče náš (není to však nutné).

Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snadněji překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

P. Jan Richter (o. Nik)

Slovo duchovního otce

Milí přátelé,

chtěl bych Vás pozvat k osobnímu a co nejintenzivnějšímu prožití lidových misií. Jsou velikou duchovní obnovou farnosti. Nenechte si tuto mimořádnou událost ujít a snažte si najít i mimořádný volný čas. Lidové misie proběhnou v našich dvou farnostech a program bude celkem ve čtyřech obcích.

A jak misie prožívat? Možná nás může inspirovat zpráva z farní kroniky, a proto doporučuji všem její pozorné pročtení.

V modlitbě

Váš otec Pavel

Lidové misie v Radostíně 1879

K větší oslavě stoletého jubilea radostínského kostela pozval jsem já, Peregrinus Weiss jako farář dva jezuitské kněze z Prahy na lidové misie.

Dne 24. srpna, v sobotu před patrociniem, dojeli P. Kožený (rozený z Měřína) a P. Cibulka (rozený z Wildenschwert) z Prahy večer gratis zapůjčeným kočárem od Pavliše z Radostína č. 5, poslaným jim naproti do Žďárce, a byli slavnostně přivítáni místním farářem a místním představeným Svobodou a značným počtem farníků u kostelní brány, uvedeni do kostela, kde jim byla při podání pacifikálu s ostatky sv. Bartoloměje předána farářem farářská plná moc na dobu misí a toto uvítání bylo ukončeno svatým požehnáním.

Následující neděli začaly sv. misie o sedmi hodinách ranním kázáním a mší svatou, o deseti hodinách bylo druhé kázání a velká. Odpoledne o 3 hodinách třetí kázání a oznámení pořádku bohoslužeb božích pro následující dny; ten sestával ze dvou mší o pěti hodinách, o šesti hodinách kázání a ranní mše svatá, o devíti hodinách stavovské cvičení pro děti, panny, rodiče, ženy, mládence a muže, večer o šesti hodinách kázání a závěrečné požehnání. Témata kázání bylo určení člověka, oškřivost hříchu před Bohem, jeho následky, spravedlnost Boží, peklo, milosrdenství, sv. zpověď, láska k nepřítelům, očistec, mariánská úcta, svátost oltářní atd.

Ježto hlavní žňová doba už přešla, byla účast na kázáních od začátku misí pořád tak početná, že kostel, ačkoliv počet duší farního okrsku činí jen 1260, zvláště po obě neděle nemohl pojmout všechny posluchače a velmi velké množství pozorně naslouchalo v blízkosti otevřených trojích kostelních dveří na hřbitově tím spíše, poněvadž velký počet jich sem přišel z blízkých farností Ostrova, Obyčtova, Měřína, Pavlova, Bohdalova, jednotliví i z tak vzdálených Luk a Opatova, takže misionář byl donucen kázání o svěcení kříže konati příští neděli odpoledne mimo kostel na hřbitově, k čemuž spěšně byla postavena provizorní kazatelna. Svatá zpověď začala v úterý a kromě misionářů byli denně ve zpovědnici ještě 4,5,6 kněží, mezi nimi zvláště dennodenně dr. Josef Pospíšil, profesor dogmatiky, potom ostrovský a pavlovský farář, jednotlivé dny i uzdravující se obyčtovský farář, dále netínský, měřínský ba i celé dva dny jihlavský gymnasiální katecheta Geyer, v pátek sedělo

devět kněží ve zpovědnici. Byly to většinou životní zpovědi, mezi nimi i od některých, kteří po více let zanedbávali svaté svátosti. Úhrný počet komunikantů byl přes 1400, kdežto obvyklý počet velikonočních farních komunikantů dělal nejvýš 900. Dojetí posluchačů projevilo se hlasitým vzlykotem zvláště při mariánském, křížovém, dušičkovém i závěrečném kázání.

Druhou neděli byl odpoledne nejdřív posvěcen nový, od svobodného Jana Řezníčka z Radostína č. 77 na cestě do Kotlas postavený kamenný polní kříž, zatím co byl k radostínskému kostelu přinesen s povolením misionářů od Znětínských v průvodu misijní kříž pro jejich kapli. Nato byl z fary dopraven velký misijní kříž, od dvanácti hodných mládenců a desíti bíle oblečených panen za zpěvu a v doprovodu sedmi kněží byl nesen slavnostně k postavení na hřbitovní zeď naproti věži, vsazen na místo a oba kříže byly posvěceny od misionáře P. Koženého.

Dušičkové a závěrečné kázání bylo v pondělí dopoledne s udělením apoštolských odpustků a svěcením růženců a medailí; téhož dne odpoledne o druhé hodině početný průvod doprovodil misionáře při jejich zpáteční cestě k nejbližšímu polnímu kříži, kde k nim promluvil děkovnou řeč na rozloučení, již si sám složil, jednatel zdejšího katolického politického spolku Vincenc Barta (dřívější protestant). Kéž Bůh upevní dobrá předsevzetí, která v této misijní době byla učiněna v srdcích farníků.

Jako zvláštní dobrodince třeba jmenovati: její jasnost kněžnu Leopoldinu Lobkowicovou, která přispěla na misie 20 zlatými, a její dceru hraběnkou Ludmilu Stadionovou, která dala 10 zlatých, důstojného pána třeštského děkana Komárka, který se postaral o nápisy na kříž. Mimo to bylo od revírníků, ba i od některých farníků posláno něco zvěřiny, dále kuřata, husy a kachny do kuchyně.

Všechny ostatní výdaje jako cestovné atd. zapravil farář (82 zl 30 kr). Misionáři dostali také od katolické politické jednoty dar 5 zl.

Kdo se k Bohu obrátí, ten svůj život neztratí.

Heslo misíí

Heslem misíí v Radostíně nad Oslavou a Pavlově je: „**K misíím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misíí. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlozvyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misíí. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Radostín nad Oslavou a Pavlov, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článku tak, že v této farnosti žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misíí nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. K misíím se připojím, dobro v sobě probudím!

Ochota k obnově

Žádný pokus změnit svůj život k lepšímu, ani když by vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvalu začínat znovu, jako kdyby sto zklamání nic neznamenal.

*Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.
Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.*

P. Marek Dunda

Týkají se misie jen Afriky?

Co to jsou misie?

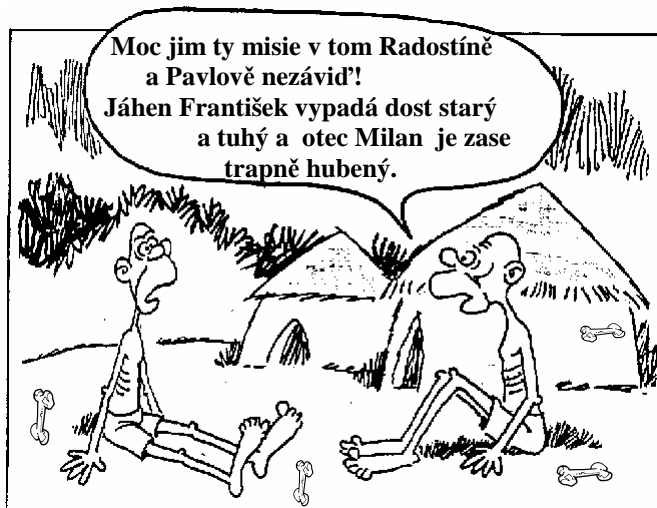
Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajin, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu

k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání (missio)* přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo Vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a posílá nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

Zamířit k cíli – humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu penězenu se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, žeš nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozné zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskotali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozné životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na přikázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčených, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl a cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří ho znají, aby ho poznali ještě více a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po nich byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“. Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé. Svátá zpověď zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

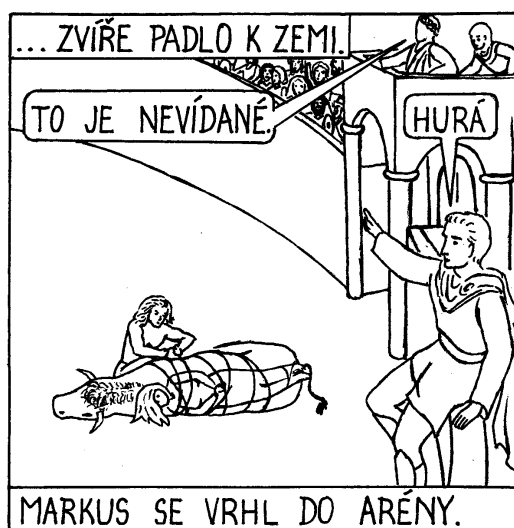
Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- vychovával jsem křesťansky své děti?
- ublížil jsem někomu (potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církví neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství, co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- kradl jsem? (i ze společného)
- ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?

** v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku!*

P. Leo Zerhau

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Mons. Jan Peňáz** (63) – farář ve Křtinách. Po domluvě je připraven pro řešení složitějších problémů (mobil: 736 529 221; e-mail rd.penaz@biskupstvi.cz).
- **Mons. Jindřich Bartoš** (59) – Znojmo – kostel sv. Mikuláše, děkan znojemský a vranovský, Bude k dispozici i pro delší rozhovory a komplikované svaté zpovědi. Je vhodné se domluvit předem (mobil: 603 290 082; e-mail jindrichbartos@seznam.cz).
- **Ladislav Kinc** (55), trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).
- **P. Marek Dunda** (45) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech a Olbramkosteletě. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci, včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com).
- **P. Milan Plíšek** (46) – Vranov n/D, víceděkan děkanství vranovského a znojemského, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupech, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (43) – kaplan ve Vranově nad Dyjí a farář ve Vratěnině. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (61) – jáhen ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962; e-mail frantisekreznicek@email.cz).

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti farnosti podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Kromě duchovní správy tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i s sebou do Radostína a Pavlova), projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi [www.TV – MIS.cz](http://www.TV-MIS.cz). Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se. Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

P. Marek Dunda

Trocha humoru:

Jedna z odpovědí z ankety co víš o Adamovi: „Adam byl první z dlouhé řady mužů, kteří si stěžovali na to, co jim žena připravila k jídlu.“

* * *

Při výzkumu na žďársku se zjistilo, že některé ženy a dívky mají tento nečekaný názor na muže: „Je lepší být krásná než chytrá, protože průměrný muž lépe vidí, než myslí.“

* * *

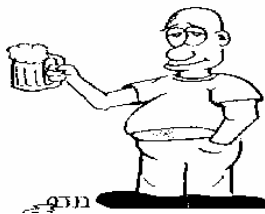

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne: „Adame, máš mě rád?“ Adam zabručí: „A koho jiného bych měl mít rád?“

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru. „Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“ Muž udiveně odpoví: „Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Muž říká v rozhovoru s knězem: „A taky jsem řekl tchyni, co si myslím.“ Pan farář jej přeruší: „Synu, teď mluvíme o tvých chybách, ne o tvých hrdinských činech!“

* * *

Manželka vítá doma svého muže: „Kdes byl?“ „V kostele.“ „A o čem kázal pan farář?“ „O hříchu.“ „A co říkal?“ „Hmm... Byl proti...“

V jedné nejmenované obci říká žena svému muži: „Nebýt tebe, tak bychom byli ideální pár.“

* * *

Ptá se misionář jednoho muže při žehnání domů: „Jste věřící?“ „Ne, jsem ateista!“ „Opravdu?“ „Jakože je Bůh nade mnou!“

* * *

V hodině náboženství paní katechetka zadala dětem namalovat pana faráře. „Otíku, proč mu maluješ zelené vlasy?“ „Víte, paní katechetko, já nemám plešatou pastelku.“

* * *

Přijde chlap k doktorovi a říká: „Pane doktore, mně tmavnou nohy.“ „A umýváte si je?“ „A to pomáhá?“

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L.P. 2014 **Římskokatolická farnost Radostín nad Oslavou a Pavlov**, vedená farářem P. Pavlem Habrovcem (mobil 604 143 473). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti lidových misií od 16. do 23. 11. 2014. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!

www.fatym.com (rovněž doporučujeme navštívit www.knihovna.net a www.TV-MIS.cz)